

Konvention (nr. 98) om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger.

Den internationale arbejdsorganisations generalkonference,

som er blevet sammenkaldt i Genève af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd, og som er trådt sammen til sit 32. møde den 8. juni 1949,

som har truffet beslutning om vedtagelsen af visse forslag om gennemførelsen af principperne for retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger, der er opført som fjerde punkt på mødets dagsorden, og

som har besluttet, at disse forslag skal tage form af en international konvention.

vedtager i dag den 1. juli 1949 følgende konvention, som benævnes konventionen af 1949 om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger:

Artikel 1.

1. Arbejderne skal på fyldestgørende måde beskyttes i deres arbejde mod foranstaltninger, der går ud på at modarbejde fagforeninger.

2. Denne beskyttelse skal i særdeleshed ydes mod foranstaltninger der går ud på

- (a) at gøre beskæftigelsen af en arbejder betinget af, at han ikke melder sig ind i en fagforening, eller at han ophører med at være medlem af en sådan forening;
- (b) at afskedige eller på anden måde skade en arbejder på grund af hans medlemskab af fagforening eller som følge af deltagelse i fagforeningsvirksomhed uden for arbejdstiden eller — med arbejdsgiverens samtykke — i arbejdstiden.

Artikel 2.

Arbejder- og arbejdsgiverorganisationer skal på fyldestgørende måde beskyttes mod gensidig indblanding enten direkte eller gennem deres repræsentanter eller medlem-

mer, i deres oprettelse, drift eller administration.

2. I særdeleshed skal foranstaltninger, der går ud på at fremme oprettelse af arbejderorganisationer, der beherskes af arbejdsgivere eller arbejdsgiverorganisationer, eller at støtte arbejderorganisationer økonomisk eller på anden måde, med det formål at bringe disse organisationer under arbejdsgivernes eller arbejdsgiverorganisationernes kontrol, anses for indblanding i den i nærværende artikel omhandlede forstand.

Artikel 3.

Der skal om nødvendigt oprettes et organ, tilpasset efter forholdene i det enkelte land, til at sikre gennemførelsen af retten til at organisere sig, som defineret i de foregående artikler.

Artikel 4.

Der skal om nødvendigt træffes foranstaltninger, tilpasset efter forholdene i det enkelte land, til at opmuntre og fremme en fuld udvikling og benyttelse af et organ for frivillige forhandlinger mellem arbejdsgivere eller arbejdsgiverorganisationer og arbejderorganisationer med henblik på en regulering af arbejdsvilkårene gennem kollektive overenskomster.

Artikel 5.

1. Der skal ved nationale love eller administrative forskrifter træffes bestemmelser om, i hvilket omfang de ved nærværende konvention hjemlede garantier finder anvendelse på de væbnede styrker og politiet.

2. I medfør af det i artikel 19, stk. 8, i Den internationale Arbejdsorganisations statut indeholdte princip skal en medlemsstats ratifikation af nærværende konvention ikke anses for at berøre nogen gældende lov, retsafgørelse, sædvane eller overenskomst, hvorefter medlemmer af de væbnede styrker eller politiet nyder en ved nærværende konvention garanteret ret.